

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.60/2023/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. július 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2023. április 4. napján kihirdetett B.242/2022/78. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében *megváltoztatja*.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 9 (kilenc) évre súlyosítja.

Vele szemben további 352.200,- (háromszázötvenkettőezer-kettőszáz) Ft erejéig vagyonekobzást rendel el.

A bűncselekmény jogszabályi hivatkozása helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés.

Egyebekben helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

I n d o k o l á s:

[1] A Győri Törvényszék a 2023. január 19. napjától április 4. napjáig megtartott nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott és az utóbbi napon kihirdetett, B.242/2022/78. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) állapította meg, ezért az I.r. vádlottat mint különös visszaesőt 7 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítván, hogy az I.r. terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

Ezen túlmenően az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte, a Székesfehérvári Járásbíróság 7.B.860/2017/14. számú ítéletével kiszabott 3 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztéshez fűződő feltételes szabadságot megszüntette, összesen 1.789.500,- Ft összegre az I.r. vádlottal szemben vagyonekobzást rendelt el, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, továbbá I.r. vádlottat 4.150.671,- Ft bűnyogi költség viselésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság határozata további két vádlott büntetőjogi felelősségéről rendelkezett, akik vonatkozásában azonban a törvényszék ítélete elsőfokon jogerőre emelkedett.

[2] A törvényszék fenti ítélete ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére, súlyosítás végett, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.119/2023/2-I. számú átiratában az ítélet ellen előterjesztett ügyészi jogorvoslati kérelmet helyes indokaira tekintettel fenntartotta. Érvelésében rámutatott arra, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott, a törvényszék az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértést nem vétett, a lefolytatott bizonyítás eredményeképpen az I.r. vádlott részbeni beismerésével és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal egybecsengő, megalapozott tényállást állapított meg, amelyből okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére a helytálló minősítésű bűncselekményben, a megállapított tényállás a [29] bekezdést érintően pusztán annyiban pontosítandó, hogy az I.r. vádlott 1411 egység metamfetamin értékesítésével – II.r. vádlott irányában – 2.116.500,- Ft-ra tett szert.

A büntetés kiszabása körében az ügyészi álláspont arra hivatkozott, hogy a helyesen feltárt irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság nem a súlyuknak megfelelő nyomatékkal értékelte, hiszen a súlyosító körülmények jóval nagyobb számban és nyomatékkal vannak jelen, az irányadó 15 éves középértéktől az I.r. vádlott javára a törvényszék által alkalmazott eltérés nem alkalmas a büntetési célok elérésére.

Fentiekre figyelemmel a fellebbviteli ügyészségi indítvány az elsőfokú ítélet Be. 606. § (1) bekezdése alapján történő megváltoztatására, a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelésére, egyebekben a szükséges pontosításokat követően az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[4] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az ügyészség képviselője maradéktalanul fenntartotta az átiratában foglaltakat, utalt arra, hogy az ügydöntő határozat kihirdetését követően előterjesztett védelmi fellebbezések időközben visszavonásra kerültek, az elsőfokon megállapított tényállás csak a már jelzett vonatkozásban szorul pontosításra, ugyanakkor a büntetés-kiszabás körében a súlyosító körülmények nyomatékának érvényesítésére nem kellő súllyal került sor, az irányadó körülmények ugyanis, elsősorban a feltételes szabadság hatálya alatt történő elkövetés és a kirívóan nagy kábítószer mennyiség egyértelműen a vádlott személyiségében rejlő fokozott társadalomra veszélyességet jelzi, ezért az irányadó büntetési céloknak az elsőfokú bíróság által alkalmazottnál szigorúbb, az ügyben az ügyészség által előterjesztett mértékes indítványnak megfelelő büntetési tartam kiszabása felel meg.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a terhelt védője az elsőfokon alkalmazott joghátrányok tekintetében is mindenben egyetértett a törvényszék álláspontjával, hangsúlyozta, hogy védence az eljárásban mindvégig őszinte megbánást tanúsított, és a bírósági szakban tanúsított együttműködése okán az elsőfokú bíróság is lehetőséget látott arra, hogy az irányadó középértéktől az I.r. terhelt javára jelentősen eltérjen.

A védelmi álláspont helyesnek ítélte az azzal kapcsolatos elsőbírói érvelést is, miszerint a védence vonatkozásában a különös visszaesői minősége már a büntetési tételkeret megállapításakor, az elkövetési idő pedig a feltételes kedvezményből történő kizárásakor, illetőleg a korábbi kedvezmény megszüntetésekor is figyelembevételre került, így a súlyosító körülmények értékelést nyertek, amennyiben azokat nagyobb nyomatékkal vette volna figyelembe, az már a kétszeres értékelés tilalmát sértette volna.

Mindemellett a védő nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a védenca által előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint a belső arányosság követelményrendszerére hívta fel a másodfokú bíróság figyelmét.

Fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az I.r. vádlott ismételten a megbánásának adott hangot, ígéretet tett arra, hogy meg fog változni, s ezzel összefüggésben a törvénytisztelő életmód folytatására való készségét hangoztatta.

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett ügyészi fellebbezés tartalmára, a főügyészségi átiratban foglaltakra és a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett elsőfokú határozatot a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva felülbírálta.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590.§ (3) és (5) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg (az csupán annyiban szorul pontosításra, hogy az elsőfokú ítélet [17] bekezdésében foglaltakat érintően a másodfokú bíróság a **75,7±4,9** szám megjelöléseket százalékkal feltüntetésével egészíti ki, azaz a 104,414 gramm tömegű kábítószer 75,7±4,9, azaz 70,8 %-os koncentrációjú volt; ezen túlmenően az elsőfokú ítélet [29] bekezdésében foglaltak azzal szorulnak pontosításra, hogy az I.r. vádlott összesen 1411 egység metamfetamin értékesítésével II.r. vádlott felé összesen 2.116.500,- Ft-ra tett szert), az I.r. terhelt felmentésére, illetőleg vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, és a cselekmény minősítése is túlnyomórészt megfelel a büntető anyagi jog szabályainak, pusztán a kábítószerkereskedésre utaló elkövetési fordulat feltüntetésével kellett kiegészíteni azt.

[6] A fentiek szerinti felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek az ügyészi fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1), továbbá a 608. § (1) és 609. § (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

A fenti felülbírálat során összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, ennek során a fentebb hivatkozott, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást az I.r. terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az anyagi jogszabálynak megfelelően, jóllehet pontatlanul minősítette az I.r. vádlott terhére rótt cselekményeket. Megfelelően tett eleget az indokolási kötelezettségének is.

A minősítés körében az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy I.r. vádlott vonatkozásában is a jelentős mennyiségű kábítószerre **kereskedéssel** elkövetett kábítószerkereskedelem büntette állapítható meg, ennek jogi konzekvenciáit a minősítésben, annak pontos jogszabályi háttere feltüntetése útján is le kellett vonni.

[7] A büntetés kiszabása körében a másodfokon eljáró bíróság egyetértett az ügyészi fellebbezésben, illetőleg a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglalt azon

megállapítással, miszerint az elsőfokú bíróság nem a konkrét súlyuknak és nyomatékuknak megfelelően értékelte az irányadó büntetéskiszabási körülményeket.

Hivatkozott rá ugyan a törvényszék, hogy az I.r. vádlottal szemben is a büntetést a céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy szabta ki, hogy igazodjon a vádlott terhére rótt bűncselekményhez, annak tárgyi súlyához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és bűnössége fokához, továbbá a konkrét enyhítő és súlyosító körülményekhez, mindezekre, különösen azonban az I.r. vádlott személyiségének társadalomra veszélyességi fokára valójában nem volt figyelemmel a szankció megállapításakor.

A vádlott különös visszaesőnek minősül, korábban egyéb bűncselekmény mellett kábítószer birtoklásának büntette miatt jelentősebb tartamú végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték és a büntetéséből feltételes kedvezménnyel történt szabadulását követően néhány hónappal már megkezdte a kábítószerkereskedés megszervezését, a feltételes szabadság tartama alatt tanúsított jogellenes magatartásából egyértelműen következően a korábbi végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítéltése és annak részleges kiállása semmilyen visszatartó erővel nem bírt vele szemben. Cselekményei a helyi viszonyok közepette kiemelkedő volumenű, a különösen jelentős mennyiség alsó határának mintegy 1,8-szorosát kitevő drogmennyiségre követte el.

Az egységes és következetes ítélkezési gyakorlat (56. BK vélemény) értelmében a kétszeres értékelés tilalma a büntetést befolyásoló körülmények értékelésénél is értelemszerűen érvényes, így a tényállási elemként szabályozott, avagy a súlyosabb vagy enyhébb minősítést megalapozó körülményt külön nem lehet enyhítőként vagy súlyosítóként értékelni, azonban olyan esetben, amikor a konkrét körülmény súlya (adott esetben a kábítószer mennyisége) a minősítéshez szükséges mértéket jelentősen meghaladja, nincs akadálya azt akár a súlyosabb minősítés mellett is külön súlyosító körülményként is értékelni.

Nyilvánvalóan növeli a büntetett előélet súlyosító hatását, ha a korábbi büntetés súlyosabb szabadságvesztés volt, illetőleg, ha az előző büntetés kiállításától az újabb bűncselekmény elkövetéséig rövid idő telt el, ha korábban is azonos vagy hasonló bűncselekmény miatt történt az elítélés.

Ugyancsak súlyosító körülmény a feltételes szabadság ideje alatt történő bűnelkövetés, abból a tényből ugyanis, hogy a többlethátránnyal való fenyegetettség sem tartotta vissza a terheltet az elkövetéstől, a személyének nagyobb veszélyességére lehet következtetni. Ez pedig nem jelent kétszeres értékelést, mivel a feltételes szabadság megszüntetése nem a bűncselekmény mikénti elkövetéséhez, hanem az ítéletben kiszabott büntetéshez fűződő jogkövetkezmény.

Ítéletében az elsőfokú bíróság többször hangsúlyozta, hogy jelen ügyben a büntetés kiszabása körében a súlyosító körülmények domináltak, a kábítószerrel kapcsolatos cselekmények a bíróság illetékességi területén kifejezetten nagy számban fordulnak elő, az alkalmazandó büntetésnek tehát a generálprevenció szempontjából is preventívnek kell lennie, az ügyben a súlyosító körülmények túlsúlya a jellemző, illetőleg I.r. vádlott cselekménye a közegészségkárosító jellege folytán kiemelkedően veszélyes a társadalomra, a mindezekből szükségszerűen fakadó következtetéseket azonban nem vont le.

Hivatkozás történt a törvényszék részéről a többi terhelttel szemben kiszabott joghátránnyal összefüggésben az ítélet belső arányosságára is, az ezzel kapcsolatos követelményeket azonban az I.r. vádlottal szembeni szankcióalkalmazás nem elégíti ki, az I.r. vádlott cselekményének és személyiségének jelentősebb társadalomra veszélyességi foka a nevezetett vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrányok súlyosságában és arányaiban kellőképpen nem fejeződik ki.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék által alkalmazott, a középértéktől igen jelentős mértékben elmaradó szabadságvesztés kiszabása aránytalan szankcióalkalmazást valósított meg, az elsőfokon meghatározott joghátrány eltúlzottan enyhe, a büntetésalkalmazás kettős céljának egyidejű megvalósításához szükségesnek mutatkozott az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelése.

[8] Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az I.r. vádlott a II.r. és IV.r. vádlottak részére történő kábítószerértékesítéssel 2.141.200,- Ft vagyona tett szert, amely összegre vagyonekobbzást kellett elrendelni, mindenfajta indokolás nélkül maradt azonban az a megállapítása, miszerint ez az összeg megfeleltethető a kutatáskor az I.r. vádlottnál feltalált összesen 1.789.500,- Ft-ot kitevő készpénzvagyonnak. Az adatok pontosításával a bűncselekménnyel elért bevétel 2.141.700,- Ft, amelyre nézve vagyonekobbzásnak van helye, erre figyelemmel a másodfokú bíróság további 352.200,- Ft erejéig az I.r. vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával vagyonekobbzást rendelt el.

A korábban már indokoltak szerint az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölése a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulata feltüntetésével szorult kiegészítésre.

[9] A fentiekre figyelemmel az előterjesztett fellebbezést nyilvános ülésen elbírálván az ítéltábla a jogorvoslati kérelemmel támadott elsőfokú határozatot a fentebb jelzett vonatkozásokban a Be. 606. § (1) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alkalmazásával az I.r. vádlott által az ügydöntő határozat elsőfokú kihirdetésétől a másodfokú határozathozatal napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította.

Győr, 2023. július 10.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Élő András s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. április 4. napján kelt, B.242/2022/78. számú ítéletének meg nem változtatott része Terheltl I.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. július 10.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke